

2019/2712(RSP)

12.9.2019

OSNUTEK PREDLOGA RESOLUCIJE

k vprašanjema za ustni odgovor B9-0000/2019 in B9-0000/2019

v skladu s členom 136(5) Poslovnika

o konferenci OZN o podnebnih spremembah leta 2019, Santiago de Chile, Čile
(COP25)
(2019/2712(RSP))

Pascal Canfin

predsednik Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane

Peter Liese

v imenu skupine PPE

Mohammed Chahim

v imenu skupine S&D

Nils Torvalds

v imenu skupine Renew

Pär Holmgren

v imenu skupine Verts/ALE

Jadwiga Wiśniewska

v imenu skupine ECR

Mick Wallace

v imenu skupine GUE/ENL

Resolucija Evropskega parlamenta o konferenci OZN o podnebnih spremembah leta 2019, Santiago de Chile, Čile (COP25) (2019/2712(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Okvirne konvencije OZN o spremembi podnebja (UNFCCC) in njenega Kjotskega protokola,
- ob upoštevanju Pariškega sporazuma, sprejetega na enaindvajseti konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 21), ki je potekala 12. decembra 2015 v Parizu,
- ob upoštevanju 24. konference pogodbenic UNFCCC (COP24), 14. sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (CMP14) in tretjega dela prve konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Pariškega sporazuma (CMA1.3), ki so potekali od 2. do 14. decembra 2018 v Katovicah na Poljskem,
- ob upoštevanju agende Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju vrhunskega srečanja o podnebnih spremembah, ki ga je 23. septembra 2019 organiziral generalni sekretar Združenih narodov,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2018 o konferenci OZN o podnebnih spremembah leta 2018 v Katovicah na Poljskem (COP24)¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2019 o podnebnih spremembah – evropska strateška dolgoročna vizija za uspešno, sodobno, konkurenčno in podnebno nevtravno gospodarstvo v skladu s Pariškim sporazumom²,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. novembra 2018 z naslovom Čist planet za vse – Evropska strateška dolgoročna vizija za uspešno, sodobno, konkurenčno in podnebno nevtravno gospodarstvo (COM(2018)773)³,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 20. junija 2019,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne xx. oktobra 2019,
- ob upoštevanju dokumenta o načrtovanih, nacionalno določenih prispevkih EU in njenih držav članic, ki sta ga Latvija in Evropska komisija 6. marca 2015 predložili UNFCCC,

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0430.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0217.

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij in Evropski investicijski banki – Čist planet za vse: Evropska strateška dolgoročna vizija za uspešno, sodobno, konkurenčno in podnebno nevtravno gospodarstvo, sprejeto 28. novembra 2018, COM(2018)0773.

- ob upoštevanju posebnega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) z naslovom Globalno segrevanje za 1,5 °C, njegovega 5. ocenjevalnega poročila (AR5) in njegovega zbirnega poročila,
 - ob upoštevanju devetega zbirnega poročila Programa Združenih narodov za okolje (UNEP) iz novembra 2018 z naslovom *The Emissions Gap Report 2018* (Poročilo o emisijski vrzeli za leto 2018) in četrtega poročila UNEP o vrzelih pri prilagajanju za leto 2018,
 - ob upoštevanju ocene kazalnika Evropske agencije za okolje z naslovom *Economic losses from climate-related extremes in Europe* (Gospodarske izgube zaradi skrajnih podnebnih pojavov v Evropi), objavljene 2. aprila 2019,
 - ob upoštevanju izjave Svetovne meteorološke organizacije o stanju svetovnega podnebja v letu 2018 (*Statement on the state of the global climate in 2018*) iz marca 2019 in njenega 14. biltena o toplogrednih plinih (*Greenhouse Gas Bulletin*) z dne 22. novembra 2018,
 - ob upoštevanju povzetka ocenjevalnega poročila o biološki raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah Medvladne platforme o biološki raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah za oblikovalce politik z dne 6. maja 2019,
 - ob upoštevanju deklaracije voditeljev, sprejete na vrhunskem srečanju skupine G7 v dvorcu Elmau v Nemčiji, ki je potekala 7. in 8. junija 2015, z naslovom *Think ahead. Act together* (Predvidevajmo. Ukrepajmo skupaj.), v kateri so izrazili podporo pri delitvi zgornjega dela razpona zadnjega priporočila IPCC o 40 do 70-odstotnem zmanjšanju emisij do leta 2050 v primerjavi z letom 2010 z vsemi pogodbenicami UNFCCC, ob upoštevanju, da je ta cilj mogoče doseči le z odzivom na svetovni ravni,
 - ob upoštevanju členov 136(5) in 132(2) Poslovnika,
- A. ker je Pariški sporazum začel veljati 4. novembra 2016, ko je 185 od 197 pogodbenic konvencije deponiralo svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k OZN (na dan 5. septembra 2019);
 - B. ker so EU in njene države članice 6. marca 2015 UNFCCC posredovale dokument o svojih načrtovanih nacionalno določenih prispevkih, ki vsebuje zavezo o vsaj 40-odstotnem domačem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov do leta 2030 glede na raven iz leta 1990;
 - C. ker so bila zadnja štiri leta – od 2015 do 2018 – štiri najtoplejša leta v zgodovini meritev svetovne temperature in ker je bila v letu 2018 zabeležena rekordna višina emisij ogljika na svetovni ravni;
1. opozarja, da so podnebne spremembe med najpomembnejšimi izzivi za človeštvo in da morajo vse države ter akterji po vsem svetu storiti vse za boj proti njim; poudarja, da so pravočasno mednarodno sodelovanje, solidarnost in dosledna ter neomajna zavezanost k skupnemu ukrepanju edina rešitev, s katero lahko ohranimo ves planet;
 2. priznava, da so državljani zelo zaskrbljeni zaradi resnih tveganj, povezanih s

podnebnimi spremembami; pozdravlja dejstvo, da si ljudje po svetu, zlasti mlade generacije, vse bolj dejavno prizadevajo za ukrepe v zvezi s podnebnimi spremembami; pozdravlja pozive k višjim skupnim ambicijam ter hitrim ukrepom, da bi ne presegle omejitve dviga temperature na 1,5 °C; meni, da bi morale nacionalne, regionalne in lokalne vlade ter EU te pozive upoštevati;

3. opozarja, da vsi državljani že čutijo neposredne posledice podnebnih sprememb; poudarja, da so po podatkih Evropske agencije za okolje povprečne letne izgube, do katerih prihaja zaradi skrajnih vremenskih in podnebnih pojavov, samo v Uniji med letoma 2010 in 2016 znašale približno 12,8 milijarde EUR ter da bi lahko, če ne bodo sprejeti nadaljnji ukrepi, podnebna škoda v EU do leta 2080 dosegla najmanj 190 milijard EUR, kar bi pomenilo neto zmanjšanje blaginje v višini 1,8 % sedanjega BDP;

Znanstvena osnova podnebnih ukrepov

4. poudarja, da gre pri posebnem poročilu Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) o segrevanju za 1,5 °C za najcelovitejšo in najsodobnejšo znanstveno oceno scenarijev blažitve podnebnih sprememb v skladu s Pariškim sporazumom; poudarja, da po ugotovitvah tega poročila, če želimo zagotoviti možnost zadržanja zvišanja povprečne globalne temperature pod 1,5 °C do leta 2010 brez prekoračitve ali z omejeno prekoračitvijo pomeni, da je treba najpozneje do leta 2067 na svetovni ravni doseči ničelno stopnjo neto emisij toplogrednih plinov in da je treba letne svetovne emisije toplogrednih plinov do leta 2030 omejiti na največ 27,4 GtCO₂eq na leto; poudarja, da si mora Unija, ki ima v svetu vodilno vlogo, ob upoštevanju teh ugotovitev in v skladu s Pariškim sporazumom, čim prej začeti prizadevati za ničelno stopnjo neto emisij toplogrednih plinov, najpozneje pa do leta 2050;
5. je zaskrbljen zaradi poročila v okviru Programa Združenih narodov za okolje o emisijski vrzeli za leto 2018, v katerem je navedeno, da se bo s trenutnimi brezpogojnimi nacionalno določenimi prispevki močno preseгла omejitev globalnega segrevanja na 2 °C iz Pariškega sporazuma in da bodo namesto tega povzročili, da se bo do leta 2100 predvidoma povišala temperatura za 3,2 °C⁴, če predpostavljamo, da se bodo podnebni ukrepi dosledno izvajali v 21. stoletju;
6. poudarja, da po navedbah Svetovne zdravstvene organizacije podnebne spremembe vplivajo na družbene in okoljske dejavnike zdravja – čist zrak, neoporečno pitno vodo, zadostno preskrbo s hrano in varno zavetje – in da ocenjujejo, da bo med letoma 2030 in 2050 zaradi neustrezne prehranjenosti, malarije, driske in toplotne preobremenjenosti umrlo dodatnih 250000 ljudi letno, izredno visoke temperature zraka pa bodo neposredno prispevale k večji umrljivosti zaradi bolezni srca in ožilja ter bolezni dihal, zlasti med starejšimi;
7. poudarja, da se v globalnem poročilu o oceni biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev IPBES 2019 priznava, da so podnebne spremembe eden od glavnih neposrednih dejavnikov izgube biotske raznovrstnosti v zadnjih 50 letih, in poudarja, da bodo negativni učinki na naravo in biotsko raznovrstnost v prihodnjih desetletjih postajali vse pomembnejši;

⁴ Program OZN za okolje, *Emissions Gap Report 2018* (Poročilo o emisijski vrzeli za leto 2018), str. 21.

Ambiciozna podnebna politika EU: nacionalno določeni prispevki EU in dolgoročna strategija

8. poziva vse pogodbenice, naj konstruktivno sodelujejo v procesu, ki bo vzpostavljen do leta 2020, da bi tako zagotovili njihovo skladnost z dolgoročnim temperaturnim ciljem Pariškega sporazuma; priznava, da sedanje zaveze še ne zadoščajo za izpolnitev ciljev sporazuma; zato poudarja, da bi morale svetovne emisije toplogrednih plinov čim prej doseči vrh in da bi morale vse pogodbenice, zlasti EU in vse države G20, okrepiti svoja prizadevanja in posodobiti svoje nacionalno določene prispevke do leta 2020;
9. poudarja pomen ambiciozne podnebne politike EU, da bi ta bila verodostojna in zanesljiva partnerica na svetovni ravni ter da bi ohranili njeno vodilno vlogo na področju svetovnih podnebnih sprememb;
10. poziva državo, ki predseduje EU, in Komisijo, naj UNFCCC čim prej predložita dolgoročno strategijo Unije za doseganje domačih ničelnih emisij leta 2050; poudarja, da bo treba cilje za leto 2030 povečati, da bi stroškovno čim učinkoviteje dosegli ničelno stopnjo neto emisij toplogrednih plinov leta 2050 in da se ne bi zanašali na tehnologije za odstranjevanje ogljika, ki bi lahko povzročile znatna tveganja za ekosisteme, biotsko raznovrstnost in prehransko varnost; meni, da je izjemno pomembno, da Unija na podnebnem vrhu OZN septembra 2019 prenese jasno sporočilo, da je pripravljena okrepiti svoj prispevek k Pariškemu sporazumu;
11. podpira posodobitev nacionalno določenih prispevkov Unije; zato voditelje EU poziva, naj podprejo ambicioznejši pristop glede nacionalno določenih prispevkov Unije; poziva tudi druga svetovna gospodarstva, naj posodobijo svoje nacionalno določene prispevke, da bi spodbudili globalne učinke;
12. meni, da bi bilo koristno, da bi EU zaradi nadaljnjega zagotavljanja večje stabilnosti trgov določila tudi dodatni cilj vmesnega zmanjšanja emisij do leta 2040, saj bi to lahko pomenilo dodatno stabilnost in zagotovilo izpolnitev dolgoročnega cilja za leto 2050;

COP25 v Santiagu, Čile

13. priznava dosežke na konferenci COP 24 v Katovicah, ki je okrepila zagon za podnebne ukrepe in z dokončanjem delovnega programa Pariškega sporazuma (Katoviški pravilnik) zagotovila operativne smernice za izvajanje Pariškega sporazuma; vendar ugotavlja, da je treba na konferenci COP25 dokončati nekatere nezaključene zadeve iz Katovic, zlasti mehanizme iz člena 6; poleg tega meni, da bo treba na konferenci COP 25 sprejeti več izvedbenih sklepov, zlasti na področjih blaženja, prilagajanja, preglednosti in podpore;
14. priznava vlogo sodelovalnih pristopov pri doseganju višjih ciljev v smislu blažitve in prilagajanja ter pri spodbujanju trajnostnega razvoja in okoljske celovitosti; poudarja, da so potrebni ti mehanizmi, da bi dosegli splošno zmanjšanje emisij in da bi se izognili povečanju emisij v programskih obdobjih nacionalno določenih prispevkov ali med njimi; izraža zaskrbljenost zaradi omejenega napredka, doseženega na 50. vmesnem zasedanju UNFCCC v Bonnu glede tržnih in netržnih mehanizmov;
15. Komisijo in države članice poziva, naj se zavzema za stroga in robustna mednarodna

pravila glede člena 6 Pariškega sporazuma, da bi preprečila vrzeli v obračunavanju ali dvojno štetje zmanjšanja emisij; je zaskrbljen zaradi možnosti, da bi se enote, izdane v okviru Kjotskega protokola, morebiti uporabile za cilje v zvezi z nacionalno določenimi prispevki za nacionalno varnost, saj bi to resno poslabšalo okoljsko celovitost prihodnjih mehanizmov, vzpostavljenih v skladu s členom 6;

16. meni, da bi morala konferenca COP25 določiti novo raven ciljev, tako glede ciljev izvajanja pariškega sporazuma kot tudi v zvezi z naslednjim krogom nacionalno določenih prispevkov, ki bi morali odražati okrepljene zaveze na področju podnebnih sprememb v vseh sektorjih;
17. poudarja, kako pomembno je, da EU na konferenci COP25 spregovori z enotnim glasom in s tem ubrani svojo politično moč in verodostojnost; vse države članice poziva, naj podprejo mandat EU v pogajanjih in dvostranskih srečanjih z drugimi akterji;

Odpornost na podnebne spremembe prek prilagajanja

18. pozdravlja objavo poročila o izvajanju strategije EU o prilagajanju podnebnim spremembam, ki kaže, da je bil napredek dosežen pri vsakem od osmih posameznih ukrepov; kljub temu poziva Komisijo, naj pregleda strategijo, saj je v poročilu poudarjeno, da je EU še vedno izpostavljena podnebnim spremembam znotraj in zunaj svojih meja; spodbuja naložbe zavarovalnic v prilagajanje, meni, da so prednostne naloge: varovanje zdravja ljudi, zaustavitev zmanjševanja biotske raznovrstnosti in spodbujanje prilagajanja mest;
19. ponovno poudarja, da so prilagoditveni ukrepi neizogibni za vse države, če želijo čim bolj zmanjšati negativne učinke podnebnih sprememb in izkoristiti priložnosti za rast in trajnostni razvoj, ki bosta odporna na podnebne spremembe; poudarja, da je treba razviti sisteme in orodja za spremljanje napredka in učinkovitosti nacionalnih načrtov ter ukrepov prilaganja; poziva države članice, naj okrepijo svoje nacionalne načrte na področju energije in podnebnih sprememb;

Podnebno financiranje in drugi načini izvajanja

20. pozdravlja sklep COP24, naj Prilagoditveni sklad še naprej podpira Pariški sporazum; ugotavlja, da je sklad za skupnosti, ki so najbolj izpostavljene podnebnim spremembam, izrednega pomena in zato pozdravlja novo zavezo držav članic, da bodo v sklad prispevale 10 milijonov ameriških dolarjev;
21. ugotavlja, da največji delež pri javnem financiranju ukrepov proti podnebnim spremembam prispevajo EU in njene države članice; pozdravlja odločitev, sprejeto na konferenci COP 24, da bo od leta 2025 dalje odločala o novem ambicioznejšem cilju, ki presega sedanjo zavezo, da bo od leta 2020 mobilizirala 100 milijard USD na leto, vendar izraža zaskrbljenost, ker dejanske zaveze razvitih držav še zdaleč ne dosegajo skupnega cilja 100 milijard USD na leto;
22. poudarja, da bi moral biti proračun EU skladen z njenimi mednarodnimi obvezami glede trajnostnega razvoja ter srednje- in dolgoročnimi podnebnimi in energetskimi cilji, ne pa imeti nasprotnega učinka ali ovirati izvajanja teh ciljev; zato poziva

Komisijo, naj po potrebi pripravi usklajena in zavezujoča pravila o preverjanju naložb EU na področju podnebnih sprememb in biotske raznovrstnosti;

23. poudarja, da je treba zagotoviti pravičen prehod na podnebno nevtravno gospodarstvo in predvidevati vnaprej, da bi ta prehod zagotovili državljanom ter podprli najbolj izpostavljene regije in skupnosti; poudarja, da je pomembno ustanoviti sklad za pravičen prehod, da bi zagotovili vključujoč prehod za ljudi in regije, ki jih bo razogličjenje najbolj prizadelo, na primer premogovniške regije; meni, da mora biti evropski podnebni prehod trajosten iz ekološkega, gospodarskega in socialnega vidika; poziva Unijo in države članice, naj v zvezi s tem uvedejo ustrezne politike in financiranje, za katere bodo veljale jasne, verodostojne in izvršljive kratkoročne in dolgoročne zaveze iz zadevnih držav članic v zvezi z razogličjenjem celotnega gospodarstva;

Vloga nedržavnih akterjev

24. je zadovoljen, da si vse širši krog nedržavnih akterjev na svetovni ravni vse bolj prizadeva za podnebne ukrepe s konkretnimi in merljivimi cilji; opozarja na ključno vlogo civilne družbe, zasebnega sektorja in poddržavnih oblasti pri izvajanju pritiska in dajanju pobude za javno mnenje in državne ukrepe; poziva EU, države članice in vse pogodbenice, naj spodbujajo, olajšajo in sodelujejo z nedržavnimi akterji, ki so vse bolj v ospredju v boju proti podnebnim spremembam;

Odprtost, vključenost in preglednost

25. poudarja, da prizadevanja za omejitev povišanja povprečne svetovne temperature na 1,5°C zahtevajo učinkovito sodelovanje vseh pogodbenic, slednje pa zahteva obravnavanje vprašanj posebnih ali nasprotujočih si interesov; v zvezi s tem ponovno izraža podporo uvedbi specifične politike o navzkrižju interesov v sklopu Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC); poziva Komisijo in države članice, naj se konstruktivno vključijo v ta proces, ne da bi bili pri tem ogroženi cilji in nameni UNFCCC ter Pariškega sporazuma;
26. poudarja, da je 80 % oseb, razseljenih zaradi podnebnih sprememb, žensk, na katere podnebne spremembe v splošnem bolj vplivajo kot na moške, obenem pa so zaradi tega bolj obremenjene, čeprav niso tako vključene v sprejemanje glavnih odločitev o podnebnih ukrepih; poudarja, da so krepitev vloge žensk ter njihovo polno in enakopravno sodelovanje in vodilna vloga v mednarodnih forumih, kot je UNFCCC, ter pri nacionalnih, regionalnih in lokalnih podnebnih ukrepih bistvenega pomena za uspeh in učinkovitost teh ukrepov; poziva EU in države članice, naj vidik enakosti spolov vključijo v podnebne politike in spodbujajo udeležbo pripadnic domorodnih skupnosti in zagovornikov pravic žensk v okviru UNFCCC;

Skupno prizadevanje vseh sektorjev

27. spodbuja Komisijo, naj preuči povezave in druge oblike sodelovanja s trgi ogljika v tretjih državah in regijah ter spodbudi vzpostavitev dodatnih trgov ogljika ter drugih mehanizmov za oblikovanje cen, ki bodo prinesli dodatno učinkovitost in zmanjšali tveganje selitve virov CO₂ z vzpostavitvijo enakih konkurenčnih pogojev na svetovni ravni; poziva Komisijo, naj uvede varovala, da bodo morebitne povezave s sistemom

EU za trgovanje z emisijami še naprej dodatno in trajno prispevale k blaženju podnebnih sprememb in ne bodo škodovala zavezam EU glede domačih emisij toplogrednih plinov;

28. obžaluje, da je prometni sektor edini, ki beleži rast emisij od leta 1990; poudarja, da to ni v skladu z dolgoročnim trajnostnim razvojem, ki namesto tega zahteva večje in hitrejše zmanjševanje emisij v vseh sektorjih družbe; opozarja, da je treba prometni sektor v celoti razogljičiti do leta 2050; je seznanjen z analizo Komisije, da aktualni globalni cilji in ukrepi, ki sta jih predvideli Mednarodna pomorska organizacija in Mednarodna organizacija za civilno letalstvo, ne bodo dosegli potrebnega zmanjšanja emisij, tudi če bi bili izvedeni v celoti, in da so potrebni znatni nadaljnji ukrepi, ki bodo skladni s ciljem ničelnih neto emisij za vse gospodarstvo; meni, da bi bilo treba, če želimo zagotoviti skladnost nacionalno določenih prispevkov z zavezami celotnega gospodarstva, ki jih zahteva Pariški sporazum, pogodbenice spodbuditi, naj vključijo emisije iz mednarodnega pomorskega in letalskega prometa ter opredelijo in izvedejo ukrepe na mednarodni, regionalni in nacionalni ravni za obravnavo emisij iz teh sektorjev;
29. je zaskrbljen zaradi ambicioznosti sistema Mednarodne organizacije civilnega letalstva za izravnava in zmanjšanje emisij CO₂ za mednarodno letalstvo (CORSIA) glede na sedanja prizadevanja v zvezi s standardi in priporočeno prakso, v skladu s katerimi naj bi sistem začeli izvajati z letom 2019; poudarja, da je nadaljnja razvedenitev sistema CORSIA nesprejemljiva; poziva Komisijo in države članice, naj naredijo vse, kar je v njihovi moči, za okrepitev določb sistema CORSIA in podprejo sprejetje dolgoročnega cilja za znatno zmanjšanje emisij v letalskem sektorju;
30. opozarja na pravno obveznost Komisije, da v 12 mesecih po tem, ko je ICAO sprejel ustrezne instrumente in preden začne delovati sistem CORSIA, predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, v katerem bo med drugim preučilo cilje in splošno okoljsko celovitost sistema CORSIA, vključno z njegovimi splošnimi cilji v zvezi s ciljem Pariškega sporazuma; poudarja, da sta Evropski parlament in Svet kot sozakonodajalca edina, ki odločata o vseh prihodnjih spremembah direktive o ETS; poudarja, da naj do nadaljnjih sprememb direktive ETS pride le, če so skladne z zavezo Unije glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu, ki ne predvideva uporabe ogljične izravnave po letu 2020;
31. opozarja, da se bodo emisije CO₂ v pomorskem prometu do leta 2050 po ocenah povečale za med 50 % in 250 %; pozdravlja dogovor o prvotni strategiji Mednarodne pomorske organizacije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz ladij kot prvi korak v tem sektorju, ki bo prispeval k doseganju cilja glede temperature iz Pariškega sporazuma; obžaluje, da Mednarodna pomorska organizacija doslej ni dosegla napredka pri sprejemanju kratko- in srednjeročnih ukrepov za doseganje ciljev strategije; poudarja pomen in nujnost izvajanja kratkoročnih in srednjeročnih ukrepov pred letom 2023; poudarja, da so za obravnavanje pomorskih emisij potrebni nadaljnji ukrepi, zato poziva EU in države članice, naj pozorno spremljajo učinek in izvajanje sporazuma Mednarodne pomorske organizacije, ter poziva Komisijo, naj razmisli o dodatnih ukrepih EU v okviru strategije za dekarbonizacijo do leta 2050, da bi se zmanjšale emisije v pomorskem sektorju v skladu s temperaturnim ciljem Pariškega sporazuma ter da bi se spodbudile naložbe v brezemisijske ladje in potrebno zagonsko infrastrukturo;

32. ugotavlja, da približno 60 % svetovnih emisij metana oddajo viri, kot so kmetijstvo, odlagališča odpadkov, odpadne vode ter proizvodnja in prenos fosilnih goriv po cevovodih; opozarja, da je metan močan toplogredni plin s stoletnim potencialom segrevanja, ki je 28-krat večji od potenciala CO₂; želi Komisijo spomniti na obveznost, da mora čim prej preučiti možnosti politike za hitro obravnavo emisij metana v okviru strateškega načrta Unije za metan ter Evropskemu parlamentu in Svetu posredovati ustrezne zakonodajne predloge;

Podnebna diplomacija

33. odločno podpira nadaljevanje in dodatno okrepitev političnega osveščanja in podnebne diplomacije EU, ki sta bistvena za večjo prepoznavnost podnebnih ukrepov v partnerskih državah in za svetovno javno mnenje;
34. poudarja, da imajo podnebne spremembe vse hujši vpliv na mednarodno varnost in regionalno stabilnost, kar je posledica degradacije okolja, izgube možnosti za preživetje, selitev prebivalstva zaradi podnebnih sprememb in s tem povezanih oblik nemirov, pri katerih imajo podnebne spremembe pogosto multiplikativni učinek na grožnje; zato poziva EU in države članice, naj sodelujejo s svojimi partnerji po svetu, da bi bolje razumeli, vključevali, predvidevali in obvladovali destabilizacijske posledice podnebnih sprememb;
35. poudarja, da je treba podnebne cilje vključiti v vse politike EU, tudi v trgovinsko; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vsi trgovinski in naložbeni sporazumi, ki jih podpiše EU, v celoti skladni s Pariškim sporazumom, ter poziva Komisijo, naj izvede in objavi celovito oceno skladnosti obstoječih in prihodnjih sporazumov s Pariškim sporazumom;
36. ponovno izraža obžalovanje, ker je predsednik ZDA Donald Trump napovedal izstop Združenih držav Amerike iz Pariškega sporazuma; močno pozdravlja nadaljnja proaktivna prizadevanja za podnebne ukrepe velikih ameriških zveznih držav, mest, univerz in drugih nedržavnih akterjev v ZDA v okviru kampanje „Še vedno smo zraven“;
37. močno obžaluje medel odziv brazilskega predsednika Jaira Bolsonaro na neprimerljivo število in obseg gozdnih požarov v brazilski Amazoniji; poziva EU in njene države članice, naj naredijo vse, kar je v njihovi moči, da bi preprečile uničevanje okolja na tem ključnem področju svetovnega ekosistema;

Vloga Evropskega parlamenta

38. ker mora Parlament odobriti mednarodne sporazume in ima pri nacionalnem izvajanju Pariškega sporazuma osrednjo vlogo kot sozakonodajalec, meni, da mora biti primerno vključen v delegacijo EU; zato pričakuje, da bo lahko navzoč na usklajevalnih sestankih EU na konferenci COP25 v Santiagu in da mu bo vse od začetka faze pogajanj zagotovljen dostop do vseh pripravljalnih dokumentov;

o

o o

39. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu UNFCCC s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice EU.